

Таким чином, незважаючи на те, що здійснення контролю, його форми та методи, повноваження контролюючих суб'єктів тощо передбачені низкою законодавчих та підзаконних актів, в тому числі й відомчими, у то й же час, їх правова регламентація має фрагментарний, не комплексний характер, оскільки їх аналіз не дає змоги визначити вичерпний перелік: зовнішніх та внутрішніх суб'єктів контролю за діяльністю правоохоронних органів; об'єктів та предметів контролю за діяльністю правоохоронних органів; форм контролю за діяльністю правоохоронних органів; повноважень суб'єктів контролю за діяльністю правоохоронних органів; засад взаємодії та координації між ними тощо.

Вищенаведене обумовлює необхідність удосконалення правового регулювання контролю за діяльністю правоохоронних органів. На мою думку, необхідно розробити та прийняти Закон України «Про контроль за діяльністю правоохоронних органів України» в якому повинні бути враховані недоліки правового регулювання на яких наголошувалося вище. Крім того, в такому Законі повинні бути визначені правоохоронні органи, які є його об'єктами, відповідальність не лише об'єктів контролю а й суб'єктів, які його здійснюють. Такий контроль повинен мати профілактичне а не каральне спрямування. Крім того, ми погоджуємося з тими науковцями, які обґрунтовують необхідність прийняття Законів України «Про державний контроль в Україні», «Про державний контроль у сфері виконавчої влади», «Про контроль в Україні».

СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРВИННОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕРЕМІННОГО СКЛАДУ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ

Невядовський Владислав Олегович,

*кандидат юридичних наук,
заступник декана факультету №1
Харківського національного
університету внутрішніх справ*

Процес трансформації міліції в Національну поліцію, старт якому був даний ще 2015 року, на сьогодні набирає активних обертів. Адже ключовими завданнями поліцейських є не тільки боротьба з порушенням законів, важливим є й те, що вони повинні вселяти в людей віру в неминучість, необоротність реформ. Невід'ємною складовою згаданої реформи є підготовка кадрів для підрозділів Національної поліції.

На сьогодні одним із ключових етапів підготовки майбутнього поліцейського є первинна професійна підготовка. Згідно статті 73 Закону України «Про національну поліцію» поліцейські, які вперше прийняті на службу в поліції, з метою набуття спеціальних навичок,

необхідних для виконання повноважень поліції, зобов'язані пройти первинну професійну підготовку за відповідними навчальними програмами (планами), затвердженими Міністерством внутрішніх справ України. Проекти таких навчальних програм на разі перебувають на стадії введення в дію. А тому, актуальним залишається питання правового регулювання організації первинної професійної підготовки перемінного (курсантського) складу закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання. Актуальності досліджуваного питання додає зміст пункту 7 Закону, у якому йдеться про заборону залучати поліцейських, які не пройшли первинну професійну підготовку, до виконання повноважень поліції, допускати до роботи з інформацією з обмеженим доступом або до будь-якої діяльності, пов'язаної з використанням зброї та спеціальних засобів (крім навчальних та тренувальних занять під час проходження первинної підготовки). Таким чином, можемо дійти висновку про важливість первинної професійної підготовки у правоохоронній діяльності поліцейського.

Деталізація згаданої вище статті Закону реалізована в статтях Положення про організацію первинної професійної підготовки поліцейських, яких вперше прийнято на службу в поліції, яке затверджене Наказом МВС України від 16.02.2016 року № 105. Його норми визначають порядок і умови проходження первинної професійної підготовки поліцейських, яких вперше прийнято на службу в поліції, оскільки поліцейські, яких вперше прийнято на службу в поліції, мають проходити професійну підготовку з метою набуття ними спеціальних навичок, необхідних для виконання повноважень поліції, у тому числі відповідну спеціальну підготовку щодо зберігання, носіння, застосування і використання вогнепальної зброї.

У національному правовому полі у рамках досліджуваного питання є певні прогалини, які потребують правового врегулювання. Така ситуація склалася насамперед через те, що зараз відсутній чіткий правовий порядок організації первинної професійної підготовки перемінного (курсантського) складу. Зокрема, більшість закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання у процесі початкової підготовки курсантів першого року навчання керується Положенням «Про організацію початкової підготовки працівників органів внутрішніх справ України», яке затверджено Наказом МВС України від 24.04.2009 року № 177. Жодного нормативно-правового акту рівня Закону чи підзаконного нормативно-правового акту, який би припиняв чи скасовував дію згаданого Положення в діючому законодавстві не має. Разом із тим, слід звернути увагу на «моральну застарілість» Положення, оскільки його норми покликані врегулювати порядок і умови проходження початкової підготовки (спеціалізації) кандидатів на службу в органах внутрішніх справ, що не відповідає вимогам часу та реформи Національної поліції.

Однак, поширювати дію норми статті 73 Закону України «Про національну поліцію» на перемінний (курсантський) склад закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання також не вбачається можливим через чітку позицію законодавця, визначену у пункті 2 цієї ж статті: положення цієї статті (73 Закону України «Про національну поліцію») не поширюються на тих, хто здобуває вищу освіту на денній формі навчання за державним замовленням у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських. Відтак, ані положення Наказу МВС України № 177, які є «морально застарілими», ані положення Наказу МВС України № 105, дія яких не може поширюватися на спеціальний суб'єкт перемінний (курсантський) склад закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання не врегульовують досліджуване питання.

Тобто, мусимо констатувати, що стан правового регулювання організації первинної професійної підготовки перемінного складу закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання потребує свого удосконалення шляхом розробки та впровадження дієвого механізму первинної професійної підготовки поліцейських, яких вперше прийнято на службу в поліції.

СИСТЕМА ПРИНЦИПІВ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД УПРАВЛІННЯ НОТАРІАТОМ

Падалка Роман Олегович,

кандидат юридичних наук

Питання принципів права постійно привертає увагу науковців, оскільки воно є одним із фундаментальних у побудові будь-якого правового інституту. Незалежно від того, у якому ракурсі розглядається дане поняття, його значення тлумачиться як «початковий, першоосновний, головний» тощо [1, с. 574]. Тобто, принцип права - це певне правило, яке перебуває в основі побудови правового інституту та від якого не відступаються при здійсненні його регламентації. Він є фундаментом наукового знання, його першоосновою, із якої бере свій початок певне загальнообов'язкове встановлене та санкціоноване правило. На підставі цього можна зробити висновок, що принципами адміністративно-правових засад управління нотаріатом є сукупність правил, які перебувають в основі адміністративно-правового регулювання управління нотаріальними органами.

Аналіз Положень про Міністерство юстиції України [2] та про Головні територіальні управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі [3] свідчить про те, що принципи діяльності суб'єктів управління нотаріатом